

[Indenrigsministeren.]

sagde, at de Millionbeløb, som nu yderligere stilles til Raadighed, gerne skulde blive effektive. Hvorvidt de bliver effektive, afhænger selvfølgelig dels af Materialesituationen, men ogsaa af, om der er nogen, der vil ansøge om Støtte til at opføre Huse paa de Vilkaar, som Lovgivningsmagten har tilbudt. Det kan man jo ikke garantere, men der er i hvert Fald Udsigt til, at det kan ske, idet der i den senere Tid har været stor Efterspørgsel efter disse Laan.

I Anledning af det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensens Udtalelser om de forskellige Huse, der kunde bygges for Beløbet, kan jeg oplyse, at det er ikke blot de 3 Mill. Kr., der er opbrugt, det er ogsaa alt, hvad der er overført fra tidligere Aar — det er ikke saa stort et Beløb, omkring 300 000 Kr. —, og endvidere er der overført fra kommende Finansaar — hvilket er tilladt i Loven — 1½ Mill. Kr.; disse i alt ca. 4,8 Mill. Kr. er praktisk talt opbrugt. Naar dertil nu kommer 5 Mill. Kr., bliver det i alt op imod 10 Mill. Kr. til dette Byggeri, forudsat at det bliver effektivt, at Pengene bliver udlaaet til Opførelse af den Slags Huse. Det er maaske nok tvivlsomt, om dette Beløb fuldt ud vil blive anvendt, det tør jeg ikke udtale mig om, men jeg vil ikke anse det for at være helt usandsynligt, at det ikke bliver det, idet vel nok den bedste Tid af Sæsonen er forløbet, i alt Fald med Hensyn til Paabegyndelse af Byggeri. Men det er ogsaa Tanken, at man, hvis der bliver noget tilovers, kan føre en Del af det, der er overført til indeværende Finansaar fra fremtidige Finansaar, tilbage igen. Men selvfølgelig vilde det være det bedste, hvis man kunde bruge det hele i det Finansaar, vi nu befinder os i, ikke mindst under Hensyn til Boligsituationen.

Det ærede Medlem var inde paa nogle Bemærkninger om Saneringsbyggeriet og kritiserede visse Nybygninger, og det er jo rigtigt, at man har planlagt visse Byggerier, som det har vist sig, at man ikke har Materiale til, derfor blev det ogsaa standset. Det er den højtærede Handelsminister, som særligt har med den Slags Ting at gøre, og vi er i Regeringen fuldstændig enige i, at der maa gribes ind deroverfor.

Jeg tror ikke, man nu kan sige, at den Situation var forudset for flere Aar

tilbage. Naar det er blevet nødvendigt at standse dette Byggeri, saa er det først og fremmest under Hensyn til hele Kulsituationen. Og hvad Cement og Jern angaar, har der gennem lang Tid været Rationering af Jern, hvor man har bevilget Jern til de bestemte Bygninger, som nu skulde opføres; og til Husbygning, navnlig til Smaabyggeri er det meget begrænsede Jernmængder der skal bruges. Det drejer sig fortrinsvis om Jern til Varmeinstallationerne.

Med Hensyn til Saneringsbyggeriet er det jo saadan — og det gælder for øvrigt alt Byggeri —, at der er visse Byggeføretagender og visse Arbejder, som er saa vidt fremskredne, at der kun er en begrænset Del tilbage, og det maa selvfølgelig tages i Betragtning ved Overvejelse af, hvilke Materialer man kan give til disse Byggerier. Det kan meget vel tænkes, at man giver Tilladelse til Anvendelse af Materiale til Byggeri, som er vidt fremskredet, hvor man slet ikke vilde have givet Tilladelsen, hvis dette Byggeri først skulde paabegyndes. Det antager jeg de fleste vil indrømme er et Forhold, som ogsaa maa tages i Betragtning.

Med Hensyn til Saneringen er det et andet Spørgsmaal. Den er sat i Gang fra Regeringens Side og for saa vidt ogsaa fra Rigsdagens Side, som den i sin Tid har vedtaget Loven. Det var under en Situation, som var helt anderledes end den nuværende. Dengang var der forholdsvis rigeligt med Lejligheder. Saa vidt jeg husker af Statistikken, har der i de senere Aar ikke været noget Tidspunkt, hvor der var saa mange ledige Lejligheder som netop paa dette Tidspunkt. Dertil kommer, at vi meget frygtede, at vi skulde gaa ind i en Tid, hvor det vilde blive meget vanskeligt at beskæftige Folk i et Omfang, som vi — havde jeg nær sagt — kunde være bekendt. Det har lykkeligt vist sig, at i alt Fald i Sommer er det lykkedes. I hvert Fald har Omstændighederne medført, at der har været, jeg kan næsten sige usædvanlig god Beskæftigelse ogsaa, og ikke mindst, for Bygningshaandværkerne. Men jeg erindreren om den Situation, vi da stod i, hvor der dels var forholdsvis rigeligt med Boliger, dels arbejdsmæssigt en Situation, som jeg tror vi alle sammen frygtede for. Derfor gik vi ind paa at yde og ydede ogsaa en ekstra-